

מי שטרח...

הרכבת נוסעת - חלפו הנופים
והנה מתקרבת התחנה הסופית
לא ראו את הדרך, לא רכשו הצידה
וכעת הם נעורו לקראת ירידה.

מצמצו אל האור חבורת הישנים
התישבו חסרי כל ובליבם מקוננים...
אילו טרחו כל הדרך לא היו כאן נבוכים,
מצטערים על הזמן שחלף ובוכים...

כי רק מי שבדרך טרח
את לחמו על פני המים שלח
יגיע מוכן ומזומן לתחנה,
ואת אשר זרע, הוא יקצור ברונה!

נוסעת רכבת בין נופים מרהיבים
יערות, מטעים ושדות נרחבים
מידי פעם בפעם בתחנה נעצרת
מצטיידים הנוסעים במיטב התוצרת
רוכשים הם מזון, מלבושים גם קונים
להמשך המסע תמיד מוכנים...

קבוצת מטיילים בקרון ישובה
להמולה שסביב כלל אינה קשובה
על מסעדי הספסלים ראשיהם מורכנים
בתנומה עריבה הם שקועים, ישנים.

הרכבת נוסעת חולפת תחנות
לא טרחו המטיילים צידתם שם לקנות,
הרכבת נוסעת, בשלוחה הם נמים
ובינתיים - בינתיים חולפים הימים...

נקודות לפיתוח:

משל זה ניתן להמשיל גם על החיים וגם על שנת הלימודים, ואפשר לעגנו בפסוקים כדלהלן:

"הזורעים בדמעה ברונה יקצורו"

"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת" וכד'